

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 noiembrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia din 24 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2014 de către avocatul Modval Ion în numele inculpatului

Znaceni Vasile David, născut la 12 iunie 1971, originar și domiciliat în s.Selemet, r-nul Cimișlia.

Termenul examinării cauzei:

1. 21.10.2013 - 24.12.2013 - prima instanță,

2. 12.02.2014 - 27.05.2014 - instanța de apel,

3. 25.08.2014 - 19.11.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 24 decembrie 2013, Znaceni Vasile a fost condamnat în baza art.151 alin.(4) Cod penal la 12 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Znaceni Vasile, la 28 iulie 2013, aproximativ la ora 17.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul din s.Selemet, r-nul Cimișlia, în urma unei certe spontane cu cet.Znaceni Igor, avînd scopul cauzării vătămarilor corporale acestuia, intenționat i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii, picioarele și cu un scaun de lemn în diferite părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora a survenit decesul victimei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul V.Znaceni și avocatul V.Stănescu în numele inculpatului, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că sentința de condamnare este bazată doar pe presupuneri, nu s-a ținut cont de starea de fapt constatată în procesul dezbaterilor judiciare, de principiu că vinovăția persoanei în săvîrșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul cînd s-au cercetat nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielele care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale; instanța nu a apreciat probele cercetate în modul stabilit de art.101 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2014, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de avocat în numele inculpatului și inculpat.

Instanța de apel, analizînd în ansamblu probele cauzei penale, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a ajuns la concluzia că acestea dovedesc vinovăția lui

V.Znaceni în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, care se confirmă prin probele administrate la dosar și cercetate în ședințele de judecată, și anume - procesele-verbale de verificare a declarațiilor inculpatului la locul săvârșirii infracțiunii, de unde rezultă că anume inculpatul i-a aplicat mai multe lovituri lui Ig.Znaceni; de examinare a obiectelor din care rezultă că acțiunile violente au avut loc în gospodăria inculpatului, raportul de expertiză medico-legală nr.311/D din 14.10.2013, potrivit căruia moartea victimei Ig.Znaceni a survenit în rezultatul leziunilor corporale cauzate ne fiind indicate careva leziuni corporale caracteristice accidentului rutier cu implicarea căruței, versiune înaintată de inculpat, fiind demonstrată legătura cauzală între vătămări și deces, probe care, analizate în ansamblu, coroborează între ele, nu trezesc careva dubii și confirmă vinovăția inculpatului în cele incriminate.

La fel, instanța de apel a considerat nefondate solicitările cu privire la micșorarea termenului de pedeapsă, deoarece prima instanță a făcut o individualizare echitabilă a pedepsei ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia și de circumstanțele stabilite în cauză.

5. Împotriva hotărîrilor nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul I.Modval în numele inculpatului V.Znaceni care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că instanțele de judecată au dat o apreciere greșită circumstanțelor cauzei, cît și probelor invocate, că din declarațiile martorilor care au fost puse la baza sentinței nu a fost constatat că victima a fost agresată de către inculpat, ci din contra confirmă că leziunile corporale au fost provocate în alte circumstanțe, iar instanțele le-au interpretat în favoarea acuzării; nu s-a acordat deplină atenție raportului de expertiză medico-legală din 14.10.2014, potrivit căruia vătămrile corporale depistate la victimă ar fi fost cauzate cu 6-8 ore, respectiv, cu 10-12 ore înainte de deces, adică în perioada orei 7.30-13.30, timp în care inculpatul se afla în pădure după lemne, fapt confirmat și prin declarațiile martorilor G.Mocanu, E.Mocanu, V.Cotruța; în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, inculpatul a declarat că leziunile corporale depistate la victimă au fost cauzate nu de el, ci ca rezultat al faptului că acesta a fost lovit de căruță.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.6), 8) și 12) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazul în care instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, ori faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Raportînd normele nominalizate la situația în cauză, Colegiul penal conchide că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare, iar reieșind din textul recursului, recurentul de fapt critică procedura de apreciere a probelor, care ține de starea de fapt a cauzei și care a fost deja statuată de către instanțele de fond, de competența cărora este stabilirea acesteia.

Colegiul penal reține că instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, prin prisma art.100 Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității lor, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel, ajungând la concluzia corectă că anume V.Znaceni a săvârșit fapta prevăzută de art.151 alin.(4) Cod penal.

Temeiurile invocate de recurent referitor la nevinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, precum că nu acesta i-a aplicat lovituri lui Ig.Znaceni doar că leziunile provocate au fost în urma loviturii cu căruța, nu pot fi reținute, deoarece atât prima instanță, cât și instanța de apel au motivat condamnarea acestuia prin faptul că, acuzarea a prezentat suficiente probe, care cu certitudine dovedesc vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, și anume - declarațiile martorilor: - V.Cotruță, care a relatat că pe la ora 15.00 l-a văzut de Ig.Znaceni însîngerat, avînd zgîrîeturi pe față, de la care a aflat că s-a certat V.Znaceni; - G.Mocanu, care a explicat că venind în gospodăria lui V.Znaceni, acasă nu a găsit pe nimeni, însă a văzut că podeaua era proaspăt spălată, iar lângă ușa dormitorului era un scaun fără picioarele din față; procesele-verbale de verificare a declarațiilor inculpatului la locul infracțiunii, din care cert rezultă că acesta i-a aplicat mai multe lovituri părții vătămate, de examinare a obiectelor (farfurie, scaunul deteriorate) din conținutul căruia reiese că acțiunile violente au avut loc în gospodăria inculpatului; rapoartele de expertiză medico-legală nr.311/D din 14.10.2013 și nr.961 din 23.08.2013 a corpului delict - maioul ridicat de la V.Znaceni, pe care au fost depistate pete de sînge care provin de la persoana cu grupa de sînge Balfa, ce nu exclude proveniența acestuia de la Ig.Znaceni. Probele date, luate în ansamblu, dovedesc vinovăția lui V.Znaceni în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui V.Znaceni, după cum rezultă din sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Instanța de apel corect a apreciat critic declarațiile inculpatului date în ședința de judecată, precum că leziunile corporale depistate la victimă sînt în urma loviturii cu căruța, deoarece potrivit raporturilor de expertiză medico-legală din 28.07.2013 și 14.10.2013, nu sînt indicate careva leziuni corporale caracteristice accidentului rutier cu implicarea căruței. Colegiul menționează că această versiune a inculpatului nu poate fi reținută, deoarece la urmărirea penală, fiind asistat de avocat, dînsul nu a expus versiunea în cauză, înaintînd versiunea dată inculpatul încearcă să ducă în eroare instanțele de judecată cu scopul de a evita răspunderea penală pentru fapta comisă.

Totodată, Colegiul penal atestă că argumentele invocate de recurent referitor la achitarea inculpatului, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii imputate, constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă că, conform art.27 și art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține

de competența instanțelor de fond și de apel, iar instanța de recurs poate interveni în soluția instanței de apel, doar în cazul în care se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Prin urmare, motivele invocate de recurent ce țin de starea de fapt, de afirmațiile precum că incorect au fost apreciate declarațiile martorilor, Colegiul penal le respinge ca fiind inadmisibile. Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate.

Din acest punct de vedere se consideră neîntemeiată și trimiterea făcută de recurent la art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, neexistând o careva eroare de drept, deoarece instanța de judecată nu a făcut o altă încadrare juridică a faptei comise de către V.Znaceni decât cea în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire.

Reținând prevederile sus-menționate, Colegiul penal conchide că nu există temeii legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul I.Modval în numele inculpatului și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea lui, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Modval Ion în numele inculpatului Znaceni Vasile, împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia din 24 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2014 în cauza penală în privința lui Znaceni Vasile, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 17 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun